

"Ερση Σωτηροπούλου

HOTEL PORTA ROSSA

Θά σέ βάλω κάτω ειπε αυτός
στις τρεις τό μεσημέρι
σέ κενό άέρος
στή θερμοκρασία πού βράζουν τά λουλούδια.
Έγώ αναπνέω ανάμεσα στό χαλί καί στό πάτωμα.

Αυτή ή γυναίκα είναι γριά
καί κωφάλαλη.
Όταν κάνει έρωτα
τό σώμα της σφυρίζει
σά νά λές πυροσκή.
Είμαι μέσα στόν καθρέφτη καί κοιτάζω.

Είσαι δική μου φωνάζει (αυτός) από τό ταβάνι.

Αυτή ή γυναίκα είναι νέα
καί μιλάει όλες τίς γλώσσες τοῦ κόσμου.
Όταν αυτός καταλαβαίνει άφήνει τό δέρμα του
καί πέφτει άπάνω της νά τήν σταματήσει.
Κουνιέται πάνω
κάτω
Μεγαλώνει
Μικραίνει
Γίνεται

Ούρανός
Δράκος
Ποντίκι

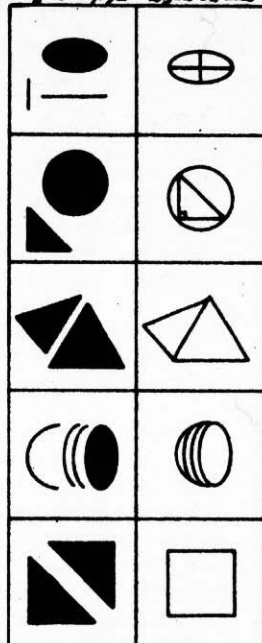
Γίνεται

Ήλιος
Strangers in the night
Μισόφωτο καί δυνατό τσάι καί βροχή
Πήζει
Παγώνει
Καίει

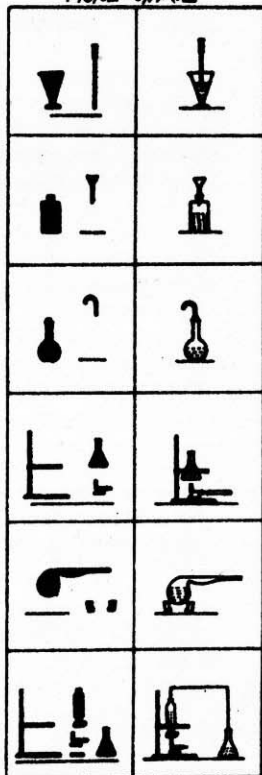
Μπαινοβγαίνει συνέχεια
σάν τή λέξη έγώ
ή κάτι παρόμοιο.

Όμως τό σώμα της διασχίζει τό δωμάτιο σάν χαρταετός
De Rerum Natura
χωρίς άλφαβητάριο.

Είμαι μέσα στό σώμα μου καί μιλάω.

TRACE - CHIMIE

Constantine Xevakidis

"Όταν καθαρίζω τή μύτη μου
ή σκοτεινή ρυμοτομία
μέ γεμίζει έκσταση καί κρυφή χαρά.
"Όπου καί νά κωθοῦν τά δάχτυλα
βρίσκουν τό δρόμο τους
καί γυρίζουν φορτωμένα.
Ποτέ δέ χάνονται.

Σκέφτομαι τήν Πάτρα
στό καρφί τῆς θάλασσας
τούς γονεῖς μου
καί τόν 'Αινστάιν

Τό βράδυ κοιμᾶμαι συνήθως ἀργά.

ΤΡΕΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Τό πρόσωπό σου
πρόσωπο
πρόσωπο

πού
ἴμωξ
ὁ ξύλινος ἀφρός

φέρνει πίσω στίς παραλίες τοῦ 'Ιάσονα

πού
πάνω στήν πρασινάδα

Εἶναι ὁ ἥλιος;

Εἶναι τό καλάθι τοῦ θεῖου Γιάννη γεμάτο σταφύλια;

Εἶναι τό κρεβάτι τοῦ θεῖου Γιάννη γεμάτο σφήκες;

πού
ἴμωξ

ὁ ἀδελφός τοῦ γλάρου ὅταν ἀφηνε τό σπίτι του
καί ξεκινούσε γιά μιὰ πολιορκία στίς Μεγάλες Λίμνες
μήνυσε

ὅτι
τουλάχιστον

στή χώρα τοῦ 'Ιάσονα

τό πρόσωπό σου

εἶναι
μιὰ βέβαιη ἀνοιξη

πού

κρύβει σημαδεύει

τό πρόσωπο τῆς λεκάνης

εἶναι

ἕνας χειμώνας

πού

ὅσο προχωρεῖ

ὁ στρατός

γίνεται πάγος

τό πρωί πού ζυπνάω.

Ερση Σωτηροπούλου